

ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΗ

ΕΜΦΑΣΗ

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ - ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ 2001

5.000 δρχ. - 14,66 €

Κωνσταντίνος Αρβανιτόπουλος
Γιάννης Βαληνάκης
Γιώργος Βλάχος
Μενέλαος Δασκαλάκης
Κώστας Κόλλιας
Νίκος - Κορνηνός Χλέπας
Θεόδωρος Κουλουμπής
Γ. Μαυρογορδάτος
Γεώργιος Μοσχοβάκος
Χριστιάννα Μπουρλογιάννη-Βράιλα

ΦΑΚΕΛΟΣ: "ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ 11η ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ"

- Παναγιώτης Ήφαιστος • Πάνος Καζάκος • Ηλίας Κουσκουβέλης
- Δημήτρης Κώνστας • Σπύρος Μακρής • Κωνσταντίνα Μπότσιου
- Χαράλαμπος Παπασωτηρίου • Δημήτρης Σκαρβέλης • Αχιλλέας Σκόρδας
- Άγγελος Συρίγος

ΦΑΚΕΛΟΣ: "ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ"

- Νίκος Αναλυτής • Μίκα Ιωαννίδου • Μιράντα Ξαφά
- Χρήστος Πολυζωγόπουλος • Σάββας Ρομπόλης • Γιώργος Ρωμανιάς

Ασφαλιστικό:

Η Άποψη

των Φιλελευθέρων

Μ ι ρ ά ν τ α Ξ α φ

Τα δύο μεγάλα κόμματα, όπως και η ΓΣΕΕ, υποστηρίζουν την διατήρηση του δημόσιου και αναδιανεμητικού χαρακτήρα του ασφαλιστικού συστήματος. Θέλουν δηλαδή να διατηρήσουν τα δύο χαρακτηριστικά που οδήγησαν το σύστημα στην χρεωκοπία! Ο δημόσιος και αναδιανεμητικός χαρακτήρας του συστήματος επέτρεψε στους πολιτικούς να "βάλουν χέρι" στις εισφορές των εργαζομένων, δίνοντας το δικαίωμα σύνταξης σε κοινωνικές ομάδες που ουδέποτε συνεισέφεραν (αντιστασιακοί, Πόντιοι, κλπ.) και προσφέροντας υπερβολικά συνταξιοδοτικά δικαιώματα στις συντεχνίες των υπερχρεωμένων δημοσίων επιχειρήσεων.

Η κακοδιαχείριση των πόρων του ασφαλιστικού συστήματος προκύπτει από τον δημόσιο χαρακτήρα του. Για παράδειγμα, αν πράγματι τα περιουσιακά στοιχεία των οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης ανέρχονται σε 5,6 τρισ. δρχ., όπως υποστηρίζει η ΓΣΕΕ, γιατί δεν έχουν μπορέσει να τα αξιοποιήσουν τόσα χρόνια; Χρειάζεται απελευθέρωση του συστήματος από τα δεσμά του κράτους και την καταναγκαστική διαχείριση σημαντικών πόρων από αδρανείς δημόσιους μηχανισμούς και λειτουργούς.

Οι δημογραφικές εξελίξεις που διαρκώς μειώνουν τον λόγο εργαζομένων-συνταξιούχων, σε συνδυασμό με την απίστευτη κακοδιαχείριση των εισφορών από το ελληνικό πολιτικό σύστημα, αυξάνουν τα ελλείμματα των ταμείων με εκρηκτικό ρυθμό. Η μελέτη των άγγλων αναλογιστών δείχνει ότι τα ελλείμματα του ασφαλιστικού συστήματος θα αυξηθούν (σε σημερινές τιμές) από 2 τρισ. (4,8% του ΑΕΠ) σήμερα σε 5 τρισ. (6,9% του ΑΕΠ) το 2020 και σε 18,3 τρισ. (16,8% του ΑΕΠ) το 2050. Από ποιον φορολογούμενο προτείνει η ΓΣΕΕ να εισπράξει αυτά τα ποσά; Ακόμη και αν ήταν εφικτή η φορολογία του συνόλου των εισοδημάτων που φοροδιαφεύγουν, και πάλι δεν θα αρκούσαν αυτοί οι πόροι για να καλύψουν τα ελλείμματα.

Η εισφοροδιαφυγή, στη οποία αναφέρεται η ΓΣΕΕ σαν πιθανή πηγή χρηματοδότησης των ελλειμμάτων, δεν πρόκειται να μειωθεί με αστυνομικά μέτρα, παρά μόνο με κίνητρα. Το ισχυρότερο κίνητρο είναι η εξασφάλιση της ανταποδοτικότητας των εισφορών, με την υιοθέτηση της πρότασης των Φιλελευθέρων για την δημιουργία Ατομικών Συνταξιοδοτικών Λογαριασμών (ΑΣΛ). Ο κάθε εργαζόμενος είναι έτσι ιδιοκτήτης της ασφαλιστικής αποταμίευσής του, συμπεριλαμβανομένης της εργοδοτικής εισφοράς, την οποία κανείς δεν μπορεί να καταστρατηγήσει. Οι εισφορές του καταχωρούνται σε έναν νοπτό ατομικό λογαριασμό που πιστώνεται από εικονικούς τόκους. Τα ποσά

Μιράντα Ξαφά: Μέλος του Προεδρείου των Φιλελευθέρων.

στον λογαριασμό δεν επενδύονται, αλλά χρησιμοποιούνται για την πληρωμή συντάξεων στους σημερινούς συνταξιούχους. Αυτός ο πρώτος άξονας του συστήματος που προτείνουμε παραμένει επομένως αναδιανεμητικός και είναι αντικείμενο διαχείρισης ενός μόνο κρατικού φορέα. Η σύνταξη όσων δεν έχουν μπορέσει να συγκεντρώσουν το κεφάλαιο που απαιτείται για μια αξιοπρεπή σύνταξη θα επιδοτείται από τον προϋπολογισμό.

Ο δεύτερος άξονας, που είναι και αυτός υποχρεωτικός, βασίζεται στο κεφαλαιοποιητικό σύστημα, όπου προτείνουμε να κατατίθεται η εισφορά (6% του μισθού) που σήμερα εισπράττεται από τα επικουρικά ταμεία. Τα χρήματα αυτά θα επενδύονται από εξειδικευμένες ιδιωτικές εταιρίες επενδύσεων, της επιλογής των ασφαλισμένων, υπό την αυστηρή επιτήρηση του κράτους ως προς την επάρκεια κεφαλαίων και το είδος των επενδύσεων.

Ο τρίτος άξονας είναι προαιρετικός και αποτελείται από ειδικά προγράμματα ασφαλιστικών επιχειρήσεων ή άλλων αποταμιευτικών λογαριασμών. Η ιδεολογική προσήλωση της ΓΣΕΕ στην κρατική κακοδιαχείριση των συντάξεων, με τα θλιβερά αποτελέσματα που είχε μέχρι σήμερα, είναι πραγματικά ακατανόητη.

Ύστερα από μία μεταβατική περίοδο μερικών δεκαετιών, στην διάρκεια της οποίας η αναλογία αναδιανεμητικού-κεφαλαιοποιητικού θα μεγαλώνει σταδιακά υπέρ του τελευταίου, προτείνουμε την μετάβαση σε πλήρως κεφαλαιοποιητικό σύστημα. Ένα τέτοιο σύστημα δεν επηρεάζεται από δημογραφικές εξελίξεις, ούτε επιτρέπει στους πολιτικούς να εκμεταλεύονται το σύστημα για ψηφοθηρικούς λόγους.

Η έκθεση Σπράου για το ασφαλιστικό το 1997 διαπίστωσε ότι: "Το σημερινό ασφαλιστικό σύστημα συνδυάζει νησίδες υπερβολικής προστασίας με πραγματικές περιπτώσεις ένδειας". Με άλλα λόγια, τα συνδικάτα του δημόσιου τομέα πίεσαν και επέτυχαν, για λόγους πολιτικής σκοπιμότητας, πολύ υψηλότερα συνταξιοδοτικά δικαιώματα από τον μέσο όρο του πληθυσμού. Πριν λίγους μήνες η κυβέρνηση προίκισε το ασφαλιστικό ταμείο του μετοχοποιημένου ΟΤΕ με 60 δισ., και σκοπεύει να κάνει το ίδιο για το ταμείο της ΔΕΗ εν όψει της επικείμενης μετοχοποίησής της, δεδομένου ότι οι ιδιώτες μέτοχοι ασφαλώς δεν θέλουν να επιδοτήσουν αυτά τα ελλειμματικά ταμεία. Οι φορολογούμενοι δηλαδή επιδοτούν την διατήρηση των υπέρογκων συντάξεων και άλλων προνομίων των υπαλλήλων στις κρατικές επιχειρήσεις.

Όπως έχει υποστηρίξει ο Αρχηγός των Φιλελευθέρων Στέφανος Μάνος, (Καθημερινή, 29 Ιουλίου 2001), ισχύει ένα ιδιότυπο συνδικαλιστικό "απαρτχάιντ" σε βάρος των εργαζομένων στον ιδιωτικό τομέα της οικονομίας (που αποτελούν το 90% των εργαζομένων), λόγω της σύνθεσης του Γενικού Συμβουλίου της ΓΣΕΕ. Τα 33 από τα 45

μέλη του Γενικού Συμβουλίου της ΓΣΕΕ, δηλ. το 73%, προέρχονται από τον ευρύτερο δημόσιο τομέα και μόλις 27% προέρχεται από τον ιδιωτικό τομέα. Δηλαδή το 90% των εργαζομένων στον ιδιωτικό τομέα εκπροσωπείται από το 27% της ΓΣΕΕ, ενώ το 10% των εργαζομένων στον ευρύτερο δημόσιο τομέα εκπροσωπείται από το 73% της ΓΣΕΕ. Η ΓΣΕΕ εκπροσωπεί στην πραγματικότητα μόνο τα συμφέροντα των εργαζομένων του ευρύτερου δημόσιου τομέα.

Αυτή η στρεβλή εκπροσώπηση δημιουργεί ένα τεράστιο εμπόδιο στον εκσυγχρονισμό της ελληνικής οικονομίας, στον βαθμό που οι εργαζόμενοι στον ευρύτερο δημόσιο τομέα έχουν άλλα συμφέροντα από εκείνα των εργαζομένων στον ιδιωτικό. Συγκεκριμένα, δεν υπάρχει έστω ένας άνεργος του ευρύτερου δημόσιου τομέα, ενώ υπάρχουν σχεδόν 550.000 του ιδιωτικού. Όταν οι εργαζόμενοι των κρατικών μονοπωλίων και προνομίων, της ΔΕΗ, των λιμανιών, κ.λπ. αγωνίζονται με τη στήριξη της ΓΣΕΕ για τη διατήρηση των μονοπωλίων δεν εμποδίζουν τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας του ιδιωτικού τομέα; Ξεκινούν ότι το σπάσιμο του μονοπωλίου του ΟΤΕ δημιούργησε τουλάχιστον 20.000 νέες θέσεις εργασίας στην κινητή τηλεφωνία και έπεται συνέχεια; Μάλλον δεν τους συμφέρει να το θυμούνται, εφόσον δεν κερδίζουν οι ίδιοι από αυτό, κερδίζουν όμως οι άνεργοι οι οποίοι δεν εκπροσωπούνται αναλογικά στην ΓΣΕΕ.

Όταν λοιπόν η ΓΣΕΕ εκφράζει ανησυχία για την κατάργηση της αναδιανεμητικής λειτουργίας του κοινωνικο-ασφαλιστικού συστήματος με την θέσπιση κεφαλαιοποιητικού συστήματος, στην πραγματικότητα μήπως θέλει απλώς να συνεχιστεί η αναδιανομή του εισοδήματος από τους χαμηλόμισθους φορολογούμενους προς τους κρατικοδίαιτους συνδικαλιστές;

Δεν υπάρχει λόγος ένας αριμελής εργαζόμενος να μην μπορεί να αποταμιεύσει όσο εργάζεται αρκετά χρήματα για να εξασφαλίσει μια αξιοπρεπή σύνταξη. Μόνο όσοι δεν έχουν μπορέσει να συγκεντρώσουν το κεφάλαιο που απαιτείται για την ελάχιστη σύνταξη θα πρέπει να επιδοτούνται από τον προϋπολογισμό. Κοινωνικά ανάλγητο είναι το σημερινό ασφαλιστικό σύστημα, και όχι αυτό που προτείνουν οι Φιλελεύθεροι όπως υπαινίσσεται η ΓΣΕΕ. Στο σημερινό σύστημα φεύγουν γυναίκες με πλήρη σύνταξη στην δεκαπενταετία, άσχετα με τα άλλα εισοδήματα που ορισμένες έχουν. Οι φτωχοί επιδοτούν τους πλούσιους! Φαίνεται ότι κοινωνικό πρόσωπο στην Ελλάδα σημαίνει να ζοδεύουμε και να διατηρούμε προνόμια για να εξαγοράσουμε συναίνεση και ψήφους.

Το Σύμφωνο Σταθερότητας της ΟΝΕ περιορίζει τα ελλείμματα και τα χρέη των χωρών-μελών, πράγμα που είναι καλό για την οικονομία μας εφόσον απελευθερώνει για την ανάπτυξη οικονομικούς πόρους, που σήμερα χρησιμοποιούνται για την εξυπηρέτηση του υπέρογκου χρέους που κληρονομήσαμε από την δεκαετία του '80. Η επιβολή

πρόσθετης φορολογίας για να διατηρηθούν προνόμια δεν αποτελεί λύση την στιγμή που οι εταίροι μας στην ΕΕ μειώνουν τους φορολογικούς συντελεστές τους για να βελτιώσουν την ανταγωνιστικότητα τους. Ας μην τα περιμένουμε λοιπόν όλα από το κράτος.